

Het getuigenis van de Bijbel

De Bijbel informeert ons over veel zaken, profetisch, verhalend en soms ook dichterlijk. Het is goed om na te denken over genres in de Bijbel en wat dat betekent voor ons lezen van de Schrift - met name ook als het gaat om alle vragen rondom de Schepping.

De Bijbel informeert ons over het begin en doet dat zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Dat wij daarvan niet alles begrijpen, is vrij logisch: ons verstand is beperkt - anders dan dat van de Schepper. Die almachtige God kan ons heel goed vertellen hoe het allemaal begon - en ook hoe en waarom het zo fout is gegaan.

Genres in de Bijbel - hoe lees ik?

Bijbelschrijvers schrijven op verschillende manieren, soms meer feitelijk, soms dichterlijk, soms profetisch en soms met meer symbolische taal.

- De historische boeken vertellen wat er is gebeurd, op een *feitelijke* manier. Dat wil niet zeggen dat ze alle feiten weergeven - soms zouden we meer willen weten. De boeken van Mozes en Jozua t/m Kronieken zijn in deze stijl geschreven.
- Dichterlijke taal ziet er in de Bijbel anders uit dan wij gewend zijn. De Psalmen maken vaak gebruik van parallelisme: de eerste regel wordt op een andere manier herhaald of er komt juist een tegenstelling. Denk aan: *Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er* (Psalm 33:9) of: *De Heere kent de weg van de rechtvaardigen, maar de weg van de goddelozen vergaat* (Psalm 1:6). Dat wil trouwens niet zeggen dat er geen juiste informatie gegeven wordt.
- Profetische boeken gebruiken soms dichterlijke, soms ook symbolische taal. Dat is vaak makkelijk te herkennen: het Medisch-Perzische rijk wordt als een beer beschreven, de Heer Jezus als het Lam en als een Leeuw. Die symbolische taal beschrijft wel een werkelijkheid: de geitenbok in Daniel 8 laat zien hoe Alexander de Grote een groot deel van de wereld zou veroveren.

Elke boodschap in de Bijbel wortelt in echte feiten

Meerdere lagen

De Bijbel kan vaak op een aantal niveau's worden gelezen. Dat wisten de kerkvaders al. Als die de zes scheppingsdagen allegorisch uitlegden, was dat een *extra betekenis-laag*: de historische betekenis bleef voor hen gewoon staan. Veel Bijbelgedeelten hebben zeker drie lagen:

1. De *historische* laag: dit is er gebeurd. Opgeschreven is wat van belang is voor het vervolg. Denk aan het Pascha: dat is nauw verbonden met de bevrijding van Israël uit Egypte.
2. De *geestelijke* betekenis: voor mij, of voor de hele kerk. Wat kunnen wij er van leren? Deze betekenis wortelt in de historische laag. Het Pascha vertelt mij dat ik achter het bloed van het Lam mag schuilen. Dat vieren we bij het avondmaal.
3. Een *profetische* betekenis: wat betekent dit voor de toekomst? Soms is een deel daarvan al vervuld. Bij het Pascha is dat zeker het geval, namelijk bij het sterven van de Heer Jezus.

Dit voorbeeld wordt uitgelegd in een artikel over de [Bijbelse feesten](#) elders op de website. Laten we hier beter naar kijken.

Het getuigenis van het Oude Testament

Zoals gezegd wortelt de hele geschiedenis van Israel - en eigenlijk de hele heilsgeschiedenis - in Genesis 1-11. Wat zeggen andere OT boeken?

- Als de Tien Geboden gegeven worden, wordt de Sabbath gegrond in de schepping in zes dagen (Ex.20:8).
- Kronieken begint bij Adam - net als het geslachtsregister in Lukas 3.
- God vraagt Job: waar was je, toen Ik de aarde grondvestte? (Job 38:4). Hij spreekt daarna ook over de grote dieren zoals de Behemoth en de Leviathan: die doen ons denken aan Dinosaurussen.
- De Psalmen spreken een aantal malen duidelijk over de schepping: lees bijvoorbeeld Ps.8, 33:6,9, 103:2, 136:5 en 148:5.
- Jesaja spreekt heel veel over de HEERE als Schepper, vooral in H 40-48 tegenover de afgoden en als reden om op Hem te vertrouwen.
- De schepping in Genesis is duidelijk bedoeld om de start (of de opening) van de geschiedenis te zijn, beginnend met tijd en ruimte. Het verslag van de schepping is onderdeel van een doorgaande, zich ontvouwende geschiedenis met getallen en tijdsvolgordes die doorlopen in Exodus - nergens kunnen we een kloof hierin ontdekken!

Het getuigenis van het Nieuwe Testament

Het is opmerkelijk hoe Jezus en de apostelen over de schepping spreken.

Een selectie maakt dit punt duidelijk:

- Johannes 1 gaat terug naar voor het eerste begin en maakt duidelijk dat Jezus het vleesgeworden Woord van God is: Hij is eigenlijk de Schepper Zelf. Dat wordt bevestigd in Kol.1 en Hebr.1.
- Een aantal malen spreekt Jezus over het begin, met gezag en alsof het echt is gebeurd - Hij was er Zelf bij! Zie o.a. Mat.19:4-6 en Mat.24:21.
- Jezus handelen bevestigt dat Hij de Schepper is. Meermalen geneest Hij door slechts een woord te spreken (o.a. Mat.8:8, Mark.7:34, Joh.2:1-11, Joh.4:50, Joh.5:8-9 en Joh.11:43,44).
- Paulus baseert zijn leer mede op historische gebeurtenissen: Adam was de eerste mens, Eva werd verleid, Adam zondigde en bracht de zonde en daardoor de dood in de wereld. Zie Hand.17:26, Rom.5:12-20, 1Kor.15:45-49, 1Tim.2:13,14.
- Petrus spreekt over de schepping en de zondvloed in verband met het komende oordeel: 2Petr.3:5-7.
- Hebr.11:3 bevestigt dat de schepping door het Woord heeft plaatsgevonden - de dingen die we zien, zijn niet ontstaan uit wat we kunnen waarnemen.
- De wonderen die Jezus verricht zijn echte gebeurtenissen (water is echt in wijn veranderd - niet langzaam zoals bij normale wijnproductie). Dat wijst ook op Zijn Scheppingskracht - waarom zou de schepping niet ook zo snel hebben kunnen plaatsvinden?